

DIALOGO ESPERITUAL

ENTRE LO FILL PRÓDICH, Y SON PARE.

A un bon Pare, que tenia
dos fills, li digué l' petit:
donaume lo que'm pertoca,
que jo vull lo pa partit:
com lo pare repugnava
lo fill atrevit digué,
lo quens conta lo evangeli,
que breument referiré.

Pecador per ta enseñansa,
per corretgir ton abús
nos proposa aquesta historia
nostre Redentor Jesus:

gran mérit en aplicarla
tindrás, si es á tú mateix,
y jo també en explicarla,
y passá com segueix.

Digué 'l Prodigal á son Pare:
jo estich resolt finalment
de anar á terras estrañas,
per viure libre, content:
ó Pare donaume luego
lo que me pot pertocar,
perque ja no tinch sossego,
jo estich resolt de marchar.

Diu lo Pare ab ulls plorosos
perque vols tú ;ó fill meu!
fer actes escandalosos
fer alló que no vol Dèu?
com gosas fer tal viatge,
à pesar de los parents,
deshonrant nostre llinatge
donant que dir á la gent?

Si voleu saber la causa,
jo vos la diré ab dos mots:
per fugir de vostra presencia
men vas á pesar de tots:
en vá perteneu fer guerra
á ma propia voluntat;
jo no temo cel ni terra,
jo vull viure ab llibertat.

Assustát diu lo bon Pare:
fill que has perdut lo servell,
despres de morta ta Mare
vols matar ton Pare vell?
no fassas, no, tal locura,
mira que si tú ten vas,
ton Pare á la sepultura
abans de poch portarás.

Qui voleu que ab vos estiga
si reprenent fortament
als fills, criats y criadas
lo mes petit mancament?
vos me reñáu cada dia
hi'm teniu tan subjugat,
que jo un instant de alegríá,
no tinch al vostre costát.

Lo bon vell ab gran dolencia
veyent lo fill tan obstinat,
li doná part de la herencia,

dient : á Dèu fill ingrát :
tu'm vols acabar la vida ;
fill meu ja te veig perdut,
perque veig que á tal partida
te mou lo dimoni astút.

Partint en alta veu crida :
amichs meus veniu, veniu,
disposáu vostra partida
los qui ab llibertat viviu ;
anem tots á divertirnos,
en pahisos estrangers ;
no tinga por de empobrirnos
que ja porto prou diners.

REFLECCIÓ.

Ton àngel de Guarda crida
repara aquí pecador ;
no sias de tal partida,
que ofens á ton Criador :
mira sa bondat inmensa ;
mostrat, mostrat agrahit,
no vullas fer tal ofenssa,
á ton Dèu Rey infinit.

Ay que engañát del dimoni
tu creus ton jutge ben llun
mes la fé fa testimoni,
que éll te té dintre del puñ :
sa justicia te contadas
totas las tuas maldats,
si serán ben castigadas
preguntau als condemnats.

LO PRÓDICH PENITENT.

Patint fam lo Pródich plora
dient : ó que trista sort!

jo'm trobo en aquesta hora,
sens sustento, ni conort:
que deplorable mudanza
causan los vicis brutals!
he passat de la abundancia,
à ser guarda de animals.

Perque me aparti del Pare
ara me trobo tot sol,
y tinch de passar la vida,
sens amichs y sens consol:
no hi ya ningú quem ampare
ho'm done un bossi de pa;
cuant als criats de mon Pare
nols falta vesti y menjá.

Encara que no ho meresca,
jo vull anarhi al instant
à la casa de mon Pare,
pero, hi aniré plorant
y postrát en sa presencia
li suplicaré humilment
que mire ab ulls de clemencia
un fill deshobedient.

De la ofenssa, que'us he fet
Pare, ja estich penedit:
mostrauvos que sou bon Pare
posauho tot en olvit:
dignauvos de dar-me entrada
en vostra casa, señor,
puig de la vida passada
me pessa de tot mon cor,

Lo habitar jo en vostra casa
no com á fill estimát
demano, sino de gracia;
rebeume com un criat;
vostre pietat me ampare

per traurem de tan perill;
mirau, que encara sou Pare
de aquest miserable fill.

Diuli, eternit lo bon Pare
fill meu, sias ben vingút;
vuy ma juventut renovas
pensava haverte perdút:
no puch deixar de abrassarte
puig tornas arrepentit,
y sols vullas esmenarte
tot ho posaré en olvit.

Crida, plorán de alegría:
ola, vinga algun criat:
vingan tots al punt, jo mano
porten á mon fill alssat:
porten de mon guarda roba,
per son dit un rich anell,
y també la millor roba,
que solia portar éll.

Al cel dónas un bon dia
puig arrepentit estás:
ja que'm tornas la alegría,
fill meu, donam un abrás:
ta partida molt funesta
fou per mí ja dich,
que á ton retorn una festa
pretench fer á mos amichs.

Ola criats tots alerta,
anau, anau á matá,
per fer la festa cumplerta,
lo vadell mes gras que hi ha,
la vida habia perduda
mon fill, mes ressucitát
lo veig; per sa vinguda
convidáu lo veinát.

LO FILL MAJOR.

Cuant lo fill major arribá,
ohint tocar instruments
sabút lo motiu á fora,
se quedá mol descontent:
digué queixós á son Pare:
jo que sempre us he obehit
no'm heu donát per fer festa
á mos amichs ni un cabrit.

Al cual respon lo bon Pare
no estiguias queixós, fill meu,
per tú quedarà la herencia,
tot lo que jo tinch es teu:
mes convenia fer festa,
als parents, y veinát
al fill que per mort tenia,
y ara 'l veig ressuscitát.

FIN.

EXORTACIÓ.

Del Pródich aquesta historia
avisa tot pecador,
que així hu fa 'l Rey de la Gloria
perdonant al qui ab dolor
de tot cor á Déu se retorna,
que olvida tots sos pecats,
ab sa gracia Déu lo adorna,
retornantlo á sa amistát.

Pecador, que es lo que intentas
digas, que es lo que pretens,
cuant á tos vicis contentas
fugin de Déu á qui ofens?
com has dissipát la herencia
de sa gracia? ó insolent!
no obstant trobaràs clemencia
en Déu si vens penitent.

